

ФАШІСТСЬКІ КАТИ ПІД КРИЛОМ СОЦІАЛ-ДЕМОКРАТИЧНОЇ ПОЛІЦІЇ

Фашісти з поліцією мордують в Німеччині робітників.

Серед усього німецького робітництва, по підприємствах та кодо бірж праці серед безробітних — величезне заворушення. Висока хвиля обурення котиться по всіх пролетарських районах, захоплюючи навіть найбільш байдужі елементи робітництва. Давно вже не було того, щоб подія так глибоко вплинула на робітників, ажрема — берлінських, і так зрушила їх, як оце тепер. Тільки найменшими зусиллями партії та найквітніших товаришів удалося стримати обурених робітників від передчасних виступів.

Для теперішнього становища характерний один заклик, цілком незвичайний, що з'явився 4 лютого. Кілька жінок та матерів тих пролетарів, що їх останніми часами забивали фашісти, вдалися з відозвою до всього робітництва. У своїй відозві вони зазначають, що тільки за сім'ю в самому Берліні від руки фашістських убивць загинуло 9 робітників. Потерпілі пролетарки напрохоті чітко усвідомили становище і заявляють, що такі вбивства можливі тільки тому, що соціал-демократична поліція всяко сприяє фашістським ватагам. Зате кожного робітника, що хоче боронити себе, поліція та юстиція якнайліпше переслідують, а катів робітництва суди завжди виправдують. Далі в відозві говориться:

"Ми не сподіваємося, що теперішня юстиція, яка виправдує убивць і засуджує борців проти фашізму до довгого ув'язнення та каторги, покарає убивць наших чоловіків та синів. Ми знаємо, що тільки цілком єдиним фронтом трудящих можна поклати край бандитській діяльності "націонал-соціалістів" (фашістів).

Ми, жінки та матері забитих, не хочемо, щоб систематичний терор фашістів і далі лютував, щоб жінки робітників і далі вдовіли, а діти робітників — сиротили. Ми закликаємо всіх робітників:

— Не допускайте більше кровавого терору Гітлерових банд. Зміцнюйте антифашістський фронт масовою солідарністю з жертвами фашізму та всіма тими, кого переслідують класова юстиція за боротьбу проти партії "націонал-соціалістичних" убивць".

Зовсім не випадково цей заклик, насичений класовою свідомістю і прийнятий бойовим революційним настроєм, з'явився саме цими днями. Бо якраз події, що траплялися кілька днів тому в Берліні, пе-

реповнили міру. Німецький фашізм, який виступає під нібито "соціалістичним" прапором, до останніх тижнів ще плескав надію, що йому пощасть перетягти на свій бік широкі робітничі маси. — У каламутній воді добре рибу ловити — міркували фашістські ватажки. Але ці сподіванки не здійснилися. Шоправда, на останніх виборах фашісти здобули великий успіх, але здобули вони його коштом буржуазних партій. На фашістських ганок пиймалася і зруйнована спроторизована дрібна буржуазія, а не робітництво. Робітників у фашістських лавах аж надто мало, і число їх вель час тоне.

Отже, коли фашісти побачили, що їхні методи не дають бажаних наслідків та що сподіванки перетягти на свій бік широкі робітничі маси є тільки утопія, вони цілком змінили свою тактику. Дарма що на останніх виборах фашісти здобули в Берліні понад 200,000 голосів, проте організаційно вони становлять дуже невеличку й несталу меншість. Число членів фашістської партії в Берліні навряд чи більше як 6,000. Шось із дві третини це — соціальні покидьки: неоправдані злочинці та люмпен-пролетарі, завжди готові на всякий злочин. Убивства та грабунки — звичайна "робота" цієї наводолі. Недавно фашістський партійний провід розподілив ці ватаги на загони, які щовечера організовують напади на приміщенні компартії. Фашісти навіть склали справжні "чорні списки" і щодня публікують у своїй пресі прізвища діячів компартії, яких "треба усунути геть".

Та ось виявилось, що всі ці наскоки вони влаштовують під крильцем поліції. Але й цього мало: доведено навіть, що в Гамбурзі поліція, на чолі якої стоїть так само соціал-демократ, постачає фашістам зброю.

Методи фашістів в основному сходять ось до чого: вони нищпорять і вивідують, коли в тому чи тому приміщенні компартії мало робітників, збирають тоді втрое-вчетверо більше своїх бандитів і починають стріляти на присутніх. А коли робітники починають боронити себе, наспіває поліція, яка

стає в оборону бандитів і якнайбрутальніше виступає проти робітників.

Вночі проти 2 лютого одна така фашістська ватага знову напала на кількох робітників-комуністів. Одного робітника забили, а двох тяжко поранили. Новий кровавий злочин фашістів — уже другий на тій самій вулиці за один тиждень — надзвичайно обурив берлінське робітництво. Це обурення ще збільшилося, коли другого дня берлінська соціал-демократична поліція — ніби для того, щоб "остаточно покласти край вуличному терору", — напала на приміщенні компартії і шукала там зброї. Це вже означало якнайотвертіше співробітництво соціал-демократичної поліції з убивцями робітників.

Мета цієї акції цілком ясна: фашісти своїми наскоками мають на меті спровокувати ко-

муністів до передчасних виступів, щоб уже тепер загнати компартію в підпілля. Бо цілком зрозуміло, що фашістські розправи надзвичайно загострюють заворушення серед робітництва, і багато дехто з робітників під першим враженням може вдатися до необачних вчинків. Але партія вживає всіх заходів, щоб спрямувати теперішнє величезне обурення в належне річище, що відповідає інтересам революційного пролетаріату.

На всіх підприємствах та по робітничих кварталах тепер утворюють протифашістську самооборону. До лав антифашістської спілки, що її утворила компартія, пристає дедалі більше трудящих. І найцікавіше в цьому те, що найбільше пристають до спілки робітники, які досі надежали до соціал-демократичної партії.

Лео Кам.

ПОЛІЦІЯ ВТІКЛА ПЕРЕД БЕЗРОБІТНИМИ

Безробітні в Торонто заатакували емплоймент офіс.

В суботу, 7 березня, над Торонтом пройшла снігова буря. До ранку вав такий сніг, що спинив майже весь трамвайний рух. А що в неділю через цілий день сніг не переставав падати, то безробітні, в надії заробити бодай на теплий чай, озброївшись лопатами, вирушили до емплоймент офісу за раз по 12-й годині ночі.

Деяким з них пощастило дістати роботу біля снігу, але більшість мусіла погодитися з думкою, що стануть до роботи ранком.

Настав ранок. Біля емплоймент офісу збиралося кілька тисяч безробітних. Зпоміж них взято кілька десятків робітників, а з тих, що залишилися, панки з офісу почали глузувати. Увірвався тоді терпелив безробітний. Вони почали атакувати офіс і за пару хвилин несталося ані одного цілого вікна. На це почала реагувати поліція, та за кілька хвилин, обкидана снігом, мусіла давати ногам знати. Це саме спіткало й "дрейперівських козаків", які на конях втікали від безробітних під загальний шум та крик, а то й сміх. Вони побачили, що тут справа не з мирною демонстрацією, яку вони привчилися тратувати кіними, але з понад 2,000 безробітними, озброєними в лопати, а до того змерзлими, голодними, що на все готові.

Тут найкраще пізнати героїстство цих наємних слуг капіталу. Один грізний виступ і по-

става безробітних змушує їх не тільки замовчати, але й втікати, а патрулюючим офісерам приходить взяти повні коліски (від моторчика) снігу.

Робітники повинні врешті зрозуміти, що тільки спільним виступом можна здобути (наразі) бодай частинні уступки зі сторони босів та їхніх прихвостнів.

Робітник.

Торонто, Онт.

НАСЛІДКИ КРИЗИ В КАНАДІ

Робітничо-фермерська преса лише, що теперішня криза в народним господарстві Канади є частиною всевітньої капіталістичної кризи, що її спричинив великий капіталістичний визиск і безпальною продукцією для зиску. З цієї кризи капіталізм ледве-ведь випадається вже. Прем'єр Бенет в своїй тронівій промові говорить, що населення Канади досягне ще "небувалого добробуту". Однак зовнішня торгівля Канади впала на 600 мільйонів доларів; державні приходи зменшилися на 100 мільйонів доларів; державний довг зріс на 50 мільйонів доларів. Урядовий недобір заповідається на 140 до 150 мільйонів доларів. Однак пан Бенет це далі задурює "добробутом". Фермери, організуйтеся і протестуйте проти його політики!

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісті"!

Вишлемо українську робітничо-фермерську делегацію до СРСР

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИКИ І ФЕРМЕРИ АКТИВНО ПРАЦЮЮТЬ ЗА ВИСЛАННЯМ СВОЄЇ ДЕЛЕГАЦІЇ ДО РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ, ВЛАШТУВУЮТЬ МІТІНГИ, ВИЯСНЮЮТЬ ПОЛОЖЕННЯ В СРСР І В КАПІТАЛІСТИЧНИХ КРАЇНАХ ТА ЗБИРАЮТЬ ФОНДИ НА ДЕЛЕГАЦІЮ!

Українські робітники і фермери з ентузіазмом відгукувалися на поклик вислання української робітничо-фермерської делегації до Радянського Союзу. З 38 місцевостей наспіли вже вістки про те, що там відбуло масові віча, вибрано широкі комітети й розпочато кампанію за збиранням фондів та за популяризацією делегації.

З Альберти повідомляють про кампанію з таких місцевостей: Едмонтон, Дромгелер, Келгарі, Комен, Летбридж, Роздейл, Медесні Гет, Ренфорді.

В ЕДМОНТОНІ масове віче відбулося 12 березня при переповненій залі. Промовці (Черчук, Саніка, Строїч, Дранута) широко висловили теперішнє положення в СРСР, демаскували брехні буржуазії, змови імперіалістів, кампанію брехонь про "домпінг", "примусову працю" і т. ін. А вже надто обрікують радянську владу й соціалістичне будівництво українські фашісти в Канаді. Тому вислання української робітничо-фермерської делегації з Канади до СРСР саме на часі. На вічу започатковано колекту на фонд делегації й зібрано \$16.32. Вибрано комітет з 9-ох товаришів. Кампанія далі проводиться.

В ДРОМГЕЛЕРІ товариші зважилися до роботи, як тільки прочитали поклик в "УРВ". Віче скликали 4 березня, вибрано комітет з 13-ох товаришів, який вклав вже плани праці та збирання фондів. Постановлено вислати промовця (т. В. Никіфорка) в доколичні місцевості, щоб допомогти й там спопуляризувати справу вислання делегації. Майнері беруться до праці, місцевість поділили на райони й постановили зарядити колекту хата від хати. Бажають мати свого делегата з Ред Дір Велей, але економічне положення коло майнерів тепер дуже тяжке.

В КЕЛГАРІ масове віче відбулося 10 березня, вибрано комітет з 9-ох товаришів і на першому вічу зібрано \$20.25 добровільної колекції. Дальша кампанія є в русі.

В ЛЕТБРИДЖІ віче відбулося 14 березня, комітет вибрано з 11-ох товаришів. Друге віче відбулося 22 березня. Постановлено популяризувати висилку делегації на всіх мітингах, концертах та представленнях і збирати фонди.

В КОЛМЕНІ масове віче відбулося в середу 4 лютого, на якому промовці широко висловили потребу вислання делегації. Комітет вибрано з 9-ох членів і симпатичні робітничі організації, роздано листи для збирання фондів і кампанія йде повним ходом. На перешкоді тільки тяжке економічне положення серед майнерів, але майнері стоять за висланням делегації.

Фермери в Ренфорді, Алта, також повідомляють про розпочаття кампанії.

З Саскечевану є відомості про Саскатун, Ріджайну, Мус Джо, Продом.

В САСКАТУНІ на масовому вічу вибрано комітет з 19-ох товаришів, більшість з робітників з поза організації. Комітет вислав вже плани праці, зажадав більше листів для збирання фондів, друге масове віче ухвалив відбутися 15 березня.

В МУС ДЖО перше масове віче відбулося 12 березня, на якому роздано листи, ухвалено поповняти ударну кампанію, призначивши дальші масові мітинги на 22 і 29 березня.

В РІДЖАЙНІ кампанію розпочато масовим вічем 8 березня, вибрано комітет і започатковано збирання фондів.

В Манітобі кампанію розпочато так само успішно. Досі є відомості з поза Вінніпегу з різних місцевостей: Транскони, Іст Киддлан, Брендон, Ді Пес, Морвіна, Ред Дір, Плезент Гом, Прайт і ін.

У ВІННІПЕГУ ініціативний комітет скликав масове віче в середу, 4 березня й на ному вибрав комітет з 15-ох товаришів. На вічу промовці широко висловили справу потреби делегації й присутні одностайно заявили ся за делегацію. Комітетові поручено розробити план кампанії та збирання фондів. На самому мітингу зібрано поперх \$30 добровільних даток.

В ДІ ПЕС на вічу 11 березня було присутніх коло 200 робітників. Промовці висловили стан в СРСР і в капіталістичному світі, порівнювали цих дві системи й вказували, що ми повинні вислати делегацію до своєї пролетарської батьківщини. Над промовцями була широка дискусія, потім вибрано комітет з 9-ох, роздано листи для збирання фондів, а на самому мітингу зібрано \$10.40 добровільних жертв.

В ІСТ КИДЛОНАН, ТРАНСКОНА І БРЕНДОН — відбулися мітинги, вибрано комітети й розпочато роботу. А в Брукленді мітинг відбувся 22 березня.

Фермерські місцевості — Вінніпег (Праві), Плезент Гом, Морвіна, Гімлі й Спринг Вел, також повідомляють про розпочаття кампанії. Зачуємо, що інші фермерські місцевості манітобської "Каліфорнії" беруться до роботи, бажаючи мати свого делегата.

З Онтаріо також повідомляють з Вест Форт Вільям, Порт Артур, Форт Вільям, Оттави, Ошави, Кровленд, Сімко, Лондон. Всюди уштовтують мітинги, на яких промовці виступають в обороні СРСР, збивають наклепи буржуазної преси, викликають готування імперіалістів до нападу на СРСР, започаткування економічної блокади заборонною довозу радянських товарів до Канади і т. ін. Робітники всюди заявляються за висилкою делегації, обіймаючи її фінансову підтримку.

В Бритиш Колумбії мітинги відбулися у Ванкувері й Ферні, а в Квебеку — в Монреалі. На вічу в Монреалі були присутні й детективи й російські білогвардійці. Вибрано комітет з 15-ох товаришів і зібрано коло \$50 добровільних жертв.

Приклад гідний наслідування подали лісові робітники, що працюють в Годсон, Онт., в лісовій кемпі Коке ч. 7. За старанням т. Р. Крауча вони зібрані між собою на делегацію \$17.30.

З цього бачимо, що українське робітництво й фермерство прийняло поклик про вислання української робітничо-фермерської делегації до СРСР з великим ентузіазмом. З деяких місцевостей, повідомляють товариші, які в самому Вінніпегу, що зголошуються деякі робітники їхати своїм коштом якщо їх буде прийнято в склад делегації. Майнери в Ред Дір Велей бажають мати свого делегата, а товариші з Ошави запитують, чи буде прийнятий їхній делегат, якщо вони зберуть потрібну суму грошей на подорож.

Наспівують і інші запитання до Головного Комітету, які свідчать про велике зацікавлення делегацією. На всі запитання Г.К. дасть листові відповіді.

Закликаємо всі українські робітничо-фермерські організації, зокрема ті місцевості, які до цього часу не поновилися на прохід кампанії у них — збільшити темпи кампанії, припинити їх, щоб день 29 березня був остаточним ударним днем кампанії. Висилаючи листів виборів, кожний кандидат повинен виконувати апіляцію, комітет повинен затвердити й негайно вислати її до Головного Комітету разом і з збиранням фондів. Про фонди зокрема пригадуємо тому, бо від зібраної суми залежатиме і з кількох осіб буде складатися делегація.

Всі листи засилайте на адресу:

ЗА ГОЛОВНИЙ КОМІТЕТ М. ШАТУЛЬСЬКИХ, СЕКР.

COMMITTEE OF THE WORKERS AND FARMERS DELEGATION,
UKRAINIAN LABOR TEMPLE,
COR. PRITCHARD AND MCGREGOR ST., — WINNIPEG, MAN.

ЗВІТ УРАДУ РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ ПЕРЕД ТІ ГОСПОДАРЕМ

Доповідь тов. В. Я. Чубаря, голови раднаркому УСРР, на 12-му Всеукраїнському З'їзді Рад 25 лютого 1931 року.

Попередній з'їзд рад — український і союзний, — що відбувся майже два роки тому, — розпочинає свою доповідь тов. Чубар, — ухвалили п'ятирічний план соціалістичного розвитку радянських країн. Основні настановлення цих планів зобов'язували нас рішуче збільшити індустріалізацію країни і поруч цього, щоб утворити міцну підвалину для соціалістичної індустрії, провадити соціалістичну будову сільського господарства, розгорнути колективізацію, будівництво радгоспів тощо. Над виконанням цих основних завдань за звітний період і працював уряд Союзу та уряд Радянської України.

А що боротьба робітників і селян Радянської України за соціалізм розгортається разом з іншими братерськими республіками, в межах загальних планів Радянського Союзу, з однакових умов капіталістичного оточення радянських республік і загострення класової

боротьби, що точилася в цілому Союзі і на Україні навколо соціалістичного будівництва, мені доведеться, — каже далі тов. Чубар, — у своїй звітній доповіді висвітлити в основному життя цілого Радянського Союзу.

Підчас складання п'ятирічного плану навколо питань, яким цей план мусить бути, розгорнулася дискусія і в нас і поза межами Радянського Союзу. Комуністична партія, за провідом якої провадиться боротьба за соціалізм, визначила, що треба твердо здійснювати п'ятирічний план за так званим оптимальним варіантом, виходячи з того, що умови в радянських республіках достатні, щоб міцними кроками будувати соціалізм і збудувати його. Конкретним планом був той оптимальний варіант п'ятиріччя, який майже з перших років її здійснення довелось переглядати окремими частинами в напрямі збільшення.

Робітнича класа в спілці з основними масами селянства добре усвідомила, настановлення п'ятиріччя й з нечуванним піднесенням взялася до здійснення програми соціалістичного будівництва. За провідом комуністичної партії мільйонні маси трудящих розгорнули вперту боротьбу за виконання п'ятиріччя — за індустріалізацію країни, за соціальну колективізацію, за ліквідацію на цій базі гнидіння як класи. Цим саме мільйонні маси обстоювали лєнінську генеральну лінію комуністичної партії — вірного проводиря трудящих мас.

Піднесення ентузіазму мас з перших же кроків боротьби за соціалістичну п'ятирічку виявило нові ресурси, які допомогли нам за цей звітний період, за два роки напруженої роботи, не лише виконати передбачення п'ятиріччя, а й перевиконати їх. Насамперед, ці додаткові спроможності серед індустріального пролетаріату, що розгорнув ударництво, соціалізацію, висунув зустрічні промітління, повів рішучу боротьбу з бюрократизмом, тяганиною, розгорнув величезну хвилю самокритики, подолав недовольні факти безгосподарності.

Слідом за робітниками, за

проводом пролетаріату, основні маси бідноти та середняцтва взяли також соціалістичними методами до перебудови сільського господарства, до зв'язання зернової проблеми, до зміцнення соціалістичного сектору в сільському господарстві, до утворення міцної сировинної та харчової бази для розвитку соціалістичної індустрії. На цій основі, навколо конкретних програм і розгорнувся той масовий колективістичний рух, що його ми спостерігали за ці два роки, який і тепер далі розгортається.

В умовах загостреної класової боротьби.

XV-ий з'їзд нашої партії, що розглядав питання колективізації, так оцінював процеси, які відбуваються в країні Рад. "Це велетенський рух основних середняцких мас селянства та бідноти за колгоспи, за соціалізм. Рішучий поворот середняцких мас до соціалізму в наслідок правильної політики партії, який найяскравіше виявився в могутньому колгоспному русі, що наприкінці 1929 р. охоплював мільйони селянських господарств, утворюючи нове співвідношення класових сил у країні, перетворю-

ючи середняк, який вступав до колгоспу, на підпору радівладі, створюючи умови для заміни гнидіння виробництва хліба — виробництвом радгоспів та колгоспів, уможливлення партії перейти від гасла обмеження і витиснення гнидіння до гасла його остаточної ліквідації, як класи на основі суцільної колективізації".

З'їзд підкреслює величезне історичне значення цього гасла, як основного в розгортанні соціалістичного наступу цілим фронтом.

Виконання завдань п'ятиріччя утворило нове співвідношення класових сил у країні і тому не могло не спричинити до загостреної класової боротьби. За цей час ми мали шалений опір гнидіння у виконанні планових змагань, яка намагалася перешкодити розвитку колективізації. Гнидіння частіше на тій чи тій ділянці перешкодило в контрнатуп, забивало активність селян, організувало терор проти бідноти, проти представників влади. Гнидіння був поодиноким у боротьбі проти соціалізму, мавши своїх ідеологів — в особі колишніх меншовиків та есерів, що провадили підіривну шкідницьку роботу — Громана, Суханова,

Кондратьєва і Ко. Ці колишні соціалісти "працювали" в наших установах, вони планували по-своєму, планували стати на чолі куркульства та непланових, щоб зліквідувати диктатуру пролетаріату і відновити так звану меншовицько-есерівську демократію. Перше меншовики мали назву — "Російська соціал-демократична робітничка партія", але шукаючи сили, на яких можна б опиратися, вони побачили, що на робітників опиратися не можуть і з своєї назви викинули "робітничка". У своїх розсудках спільників, ці демократи зайшли в табір "промпартії", у табір відвертої контрреволюції, — прихильників військової диктатури, монархістів. Там вони знайшли собі помічників. Ні серед робітників, ні серед селянства вони не змогли знайти собі спільників, не могли стати масовою організацією, не могли зібрати сил для повалення радянської влади, а гнидіння доживає свій вік під натиском бідноти та середняцтва, під натиском колгоспного руху.

Блок так званих демократів із відвертими контрреволюційними, не сподіваючися перемогти радівладу власними силами, — важив на допомогу чужоземному капіталу, на воєнну інтервенцію, готуючи її. Рамзін і Ко на судовому процесі докладно розповідали про те, як вони провадили шкідницьку роботу, підіривали оборонноспроможність країни, готуючи голод тощо, роблячи це за вказівками своїх сподарів — чужоземних капіталістів, що об'єдналися з недовитками російських капіталістів.

Поруч капіталістичні та звакційний другий соціалістичний інтернаціонал в особі соціал-фашістів російських і соціал-фашістів інших країн посів "по-чесне місце" серед організаторів боротьби проти пролетаріату, проти соціалізму, за чужоземну інтервенцію.

Тоді, коли мільйони робітників та бідняцько-середняцких мас Союзу вперто борються за соціалізм, за мирний розвиток людства, — соціал-демократи готують нову світову війну, запрошують інтереси трудящих, національні меншості, ідучи пліч-о-пліч з інтервентами, з хижакми світового капіталу, що хочуть втягти до нової світової війни мільйони трудящих.

(Далі буде.)